KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

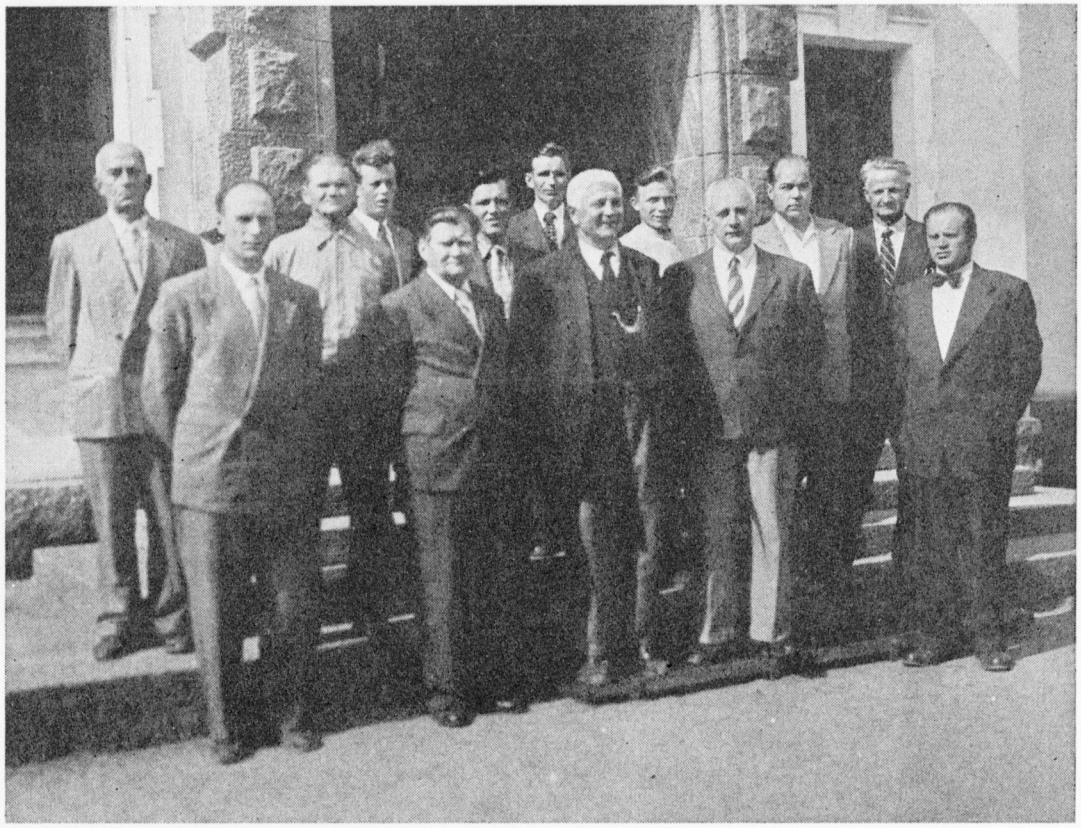

Kuurojen maatalouskurssi Saaressa — Jordbrukskurs i Saari för de döva

LOKAKUU
OKTOBER

N:o 10 - 1597

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

LOKAKUU | 62. VUOSIKERTA | N:o 10 · 1957

Joulukuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen marraskuun 1 päivää

KUUROJEN AMMATTIKOULU

Valtion ylläpitämä Kuurojen Ammattikoulu Turussa on nyt tullut toimineeksi yhdeksän vuotta. Koko tämän ajan on tietopuolinen opetus annettu Turun kuurojenkoulun huoneustossa. Työn opetuksen oppilaat ovat saaneet paikkakunnan käsityö- ja teollisuuslaitoksissa sekä Turun Ammattiopistossa ja Vaatturiammattikoulussa.

Tällainen järjestely on tietenkin tullut valtiolle suhteellisen halvaksi, jopa niin, että Kuurojen Ammattikoulun sanotaan tulleen maan halvimmaksi ammattikouluksi oppilasta kohden.

Tällaisella järjestelyllä on kuitenkin omat huonot puolensa, sillä nykyisissä olosuhteissa on voitu oppilaiksi ottaa vain noin kolmasosa pyrkijöistä. Kun kuuroilla ei ole mitään muuta jatkokoulutusmahdollisuutta kuin ammattikoulutus, niin tuntuisi luonnolliselta, että edes tämä koulumuoto voisi avautua kaikille kuuroille, jotka sitä haluavat.

Mutta nykyisellään kärsii myös opetus suuresti. Oppilaiden jakautuessa monille ammattialoille on vaikea järjestää kaikille omaan alaansa kuuluvaa tietopuolista ammattiopetusta. Oppilaspaikkojen saanti on tuottanut myös suuria vaikeuksia. Varsinainen opetuspuoli vieraissa työpaikoissa on myös antanut toivomuksille sijaa. Oman oppilasasuntolan puutteessa on oppilaita ollut sijoitettava varsin kauaksi työpaikoiltaan ja koulusta, joten matkat vievät usein suhteettoman paljon aikaa kiireisestä työpäivästä, jopa niin, että näihin matkoihin on ruokailuajasta tingittävä.

Näin puutteellisissa oloissa — ja vieraan koulun alivuokralaisena — ei opetusta voida saada ammattikoulutuksen vaatimusten mukaiseksi.

Oman koulutalon ja asuntolan saaminen on katsottava välttämättömäksi koulun laajentamisen ja opetuksen tehostamisen kannalta. Tälle ammattikoululle onkin jo varattu avara, yli kaksi hehtaaria käsittävä tontti Turussa. Lisäksi on menosääntöön otettu kaksi miljoonaa markkaa koulutalon suunnittelu- ja esitöitä varten. Asia näytti valkenevan ratkaisevasti, kun kansanedustaja Paavo Aition tekemän aloitteen perusteella eduskunta myönsi täksi vuodeksi 10 miljoonaa markkaa rakennustöiden aloittamista varten, mutta jota ei kuitenkaan osoitettu käytettäväksi.

Kuurojen Ammattikoulun rakennussuunnitelman jouduttua näin vastatuuleen ei oman koulutalon rakennushankkeissa ole päästy paljonkaan eteenpäin. Kuurot itse arvostavat opetuksen kautta saamansa tiedon ja taidon. Ammattitaidon saavuttaminen on heille erittäin merkityksellinen, koska he sen turvin voivat kilpailla elinehdoistaan kuulevien kansalaisten kanssa. Toivottavaa vain on, että niissä piireissä, missä on valta, kuurojen toivomukset huomattaisiin, kuten eduskunnassammekin jo on tehty.

YLEINEN RAITTIUSVIIKKO maassamme lokakuun 27 - marraskuun 3 p:nä. Viikon ja seuraavan toimikauden tunnuksena:

Tekniikka-raittius-turvallisuus.

Kuurojen yhdistykset! Järjestäkää jäsenillenne tämän viikon aikana kokouksia joissa raittiuden tärkeyttä julistetaan yksilön ja kansan turvallisuutena. Tekniikka kehittyy jatkuvasti. Raittiudelle on suuri merkitys turvallisuuden tehostajana muuttuneissa olosuhteissa.

Ihmisen sydän — vaikein pelto

Jumalan sana — raivaus- ja muokkausvälineitä Sinua varten

»Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika. Pelto on maailma, hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset»
Matt. 13: 37—38.

Maailman pelto — ihmiset — ovat Jumalan viljelysmaa. Ettei maailma hukkuisi, valmisti Jumala pelastuksen. Hän antoi profettainsa kautta Raamatun — Jumalan sanan. Ja kun aika koitti, tuli Sana eläväksi. Hän lähetti ainokaisen poikansa Jeesuksen maailmaan. Tässä Jumalan lähetystyössä, Jeesuksen pelastustyössä, lepää Jumalan viisaus. Kenen luo Jeesus saa tulla, siinä tapahtuu parannuksen armo. Sentähden evankeliumia julistetaan, koska siinä itsessään on Jumalan voima, se tekee tehtävänsä, ei se tyhjänä palaja, vaan saa aikaan sen mitä varten se on lähetetty, pelastuksen, herätyksen ja iankaikkisen elämän.

Sana on Jumalan työase, Sanassa on Jeesus Kristus. Tätä elävää Jumalan Sanaa Hän nytkin jakaa kylväjiensä, työtoveriensa, uskovien ihmisten kautta. Siemen on hyvä, se kasvaa iankaikkiseen elämään, ota se sydämeesi sillä se on ainoa oikea kasvupaikka, kätke se sinne ja tutki sitä, rukouksin kiitoksen kanssa ota se vastaan ja katso, se sana kantaa Sinut Isän kotiin, niin voimakas on Jumalan Sana. Se tekee myös työtä sinussa, se on lähetetty palvelemaan sinua varten, Sanassa on usko, toivo ja rakkaus. Sana lohduttaa, parantaa, vahvistaa, nuhtelee, anteeksi antaa, armahtaa, rohkaisee, virvoittaa ja iankaikkisella rakkaudella nöyryyttää sinut käsittämättömän armon eteen, josta nouset siunattuna kutsumustyötäsi ja palvelustasi suorittamaan. Sydämesi, vaikein työmaa, on uudelleen ja uudelleen Jumalan työn alla, tässä tilassa et voi veljeäsi, sisartasi, ystävääsi jättää maailman markkinoille paatumaan, vaan todistat itse henkilökohtaisesti Sanan ihmeitä tavalla tai toisella.

Koska Jumalan valtakunnan lapsiksi kasvetaan ainoastaan hyvän siemenen, Jumalan Sanan kautta, niin älkäämme olko tottelemattomia ja uppiniskaisia kun Jumalan Sanaa tarjotaan Raamatun ja julistuksen, saarnan ja kirjoitusten kautta. Sillä lusteet ovat pahan lapset, he työläästi kuuntelevat Jumalan Sanaa, eivätkä halua parannusta ja armoa, se työ mikä vaikuttaa heissä, ei saa siunausta Jumalalta, koska heidän sydämensä ei saa voimaa ja kasvua Jumalan Sanasta. Sentähden se saa aikaan kateutta, riitaa ja epäsopua. Mielellään he saattavat toverinsa pahaan huutoon, loukkaavat lähimmäisensä kunniaa — tämän saa aikaan ihmissydän, joka kasvaa lustetta, sen kasvu on nopeata, koska se saa voimansa oman Minän ylpeästä maaperästä, sillä on kiivas arvostelun henki, josta puuttuu nuhde rakkaudessa.

Käykäämme siis kaikki yhdessä katumuksessa Herran, Hyvän Paimenen, Jumalan Sanan kylväjän Jeesuksen eteen pyytämään kukin kohdallemme Jumalan Sanan armoa ja anteeksiantamusta, että meidätkin luettaisiin Jumalan valtakunnan lapsiksi.

Kiitos siitä Jeesukselle, joka on sen tekevä lupauksensa mukaan. Jumala on siunannut Sanansa Jeesuksen kautta meille, jospa se tulisi meidänkin kauttamme siunattuna, silloin se saisi aikaan keskinäistä rakkautta. Amen. Reino Grev.

Sökön kesä

Olemme lukeneet lehtemme palstoilla uutisia ja kuulumisia Sököstä, H:gin kuurojen kesäkodista. Paikka on nähtävästi kuuroille rakas kun siitä puhutaan ja kirjoitetaan. Erikoisemmin rakas lienee meri, monin eri vivahtein, joka Sökön vihreätä koivikkorantaa huuhtelee milloin valkein kuohupäin milloin tyynin, hiljaisin aalloin.

Rakkaita lienee myöskin suuret riippukoivut, joiden varjossa kuumina päivinä keräännytään yhteen ajatuksia vaihtamaan ja katselemaan jonkun vieraan, silti hyvän ystävän tervehdystä. Ainahan niitä vieraita saapuu Sköön. Milloin lähempää milloin kauempaa. Helsinkiläiset ovat varmaan hyvin mainostaneet kesäpaikkaansa ja sen ihanuuksista kertoilleet, koskapa se on kuulu kuurojen maailmassa.

Jännittyneinä ja suurin toivein kokoontuivat nekin kymmenen kuuroa äitiä jotka olivat päässeet Liittomme järjestämille äitien lomapäiville ensinnä liiton toimistoon ja puhelivat kuulemiaan Sökön ihanuuksista.

Kun kaikki olivat koolla, lähdettiin linjurilla määränpäähän. Sökö ei tällä kertaa ottanut erikoisemmin ystävällisesti vastaan vieraitaan. Kyllähän emännät riensivät vastaan tervetulleiksi toivottaen, mutta meri, hallitseva elementti, kuohui valkoisin vaahtopäin ja tuuli navakoin kylmin puuskin saatteli vieraat etsimään lämpöä seinien sisäpuolelta.

Päivät pysyivät koleina, mutta äidit, väsyneet, lepäilivät ja yhdessä keskustelivat. Suuriperheisten äitejä olivat miltei kaikki. Merkille pantavaa eloisuus ja nuoret kasvot 5—6 lapsisten perheiden äideillä. Lieneekö kuuroille suotu ainutlaatuinen sydämen nuoruus, joka kaunistaa kasvot ulkonaisista vaikeuksista huolimatta.

Pian löysivät jokainen paikkansa olohuoneesta. Mihin näin ensimäisen kerran istahti, siitä tuli oma paikka, koko loman ajaksi.

Äitejä lomapäivillä (kuvassa myös emännät)

Turkulaiset vierailivat

Olohuoneen ikkunasta antaa näköala merelle. Keinutuoli, sopivasti aseteltu ikkunan eteen, siinä istuva äiti, huivipäinen, silmälasit päässä, raamattu sylissä. Kauniimpaa näkyä ette voi kuvitella. Niin tyyntä rauhaa, leppoisaa hyvää mieltä, kohtaloonsa kiitollisena alistumista, kaikkea joka puhuu sydämelle rauhan sanomaa, näette siinä. Tämä näkymä jää mieleen haihtumattomasti.

Päivät kuluivat. Saatiin uutta nuorteutta ja voimaa. Henkistäkin hyvää saatiin. Monia luentoja ja puheita pidettiin. Tyytyväisiä oltiin, liian pian päivät menivät . . .

Oli kuulunut sanoma Sököstä myöskin Åvikin kuurojen naisten kotiin ja kutsu tulla vierailulle, oikein paikan päälle, omin silmin toteamaan kerrottua. Alkoi siinä touhu Åvikin asukkaiden keskuudessa. Valmistettiin uutta päällepantavaa, ei muusta puhuttukaan kuin lähenevästä vierailusta. Kun odotettu päivä sitten koitti, pääsivät mukaan kaikki, koirakin pääsi matkaan. Eräs sairas sokea kuuro täytyi kuitenkin jättää kotiin kuulevan apulaisen huostaan. Harvoinpa pääsevät Åvikin asukkaat vieraisille ja sitä suurempi riemu nyt oli, kuin juhlaa kaikki. Sökö lienee harvoin ottanut vastaan onnellisempia ihmisiä, ja päiväkin, sunnuntai, tervehti tyynenä, meri hiljaisin aalloin, leppeästi rantaa huuhdellen, auringon kimmel koivujen alla. Kaikki oli hyvin ihmislapsen ihastella, tyyntä onnea sydämeensä kerätä.

Tulivat vierailulle turkulaisetkin eräänä sunnuntaina. Naistenkerho, pirteät emännät ja iloiset tyttäret tupsahtivat suuresta linjurista Sökön pihamaalle. Tervetulleita olivat, ystävinä otettiin vastaan siitäkin huolimatta, että köydenvetoa esittivät ja vieläpä tässä jalossa kilvassa veivät voiton H:gin kuuroista naisista. Turkulaiset viettivät aurinkoisen sunnuntain siinä koivujen alla, välillä pistäytyen uimaankin, ja ihastelivat paikkaa ja tyytyväisyytensä lausuivat monin kiitoksin.

Näin sunnuntaista toiseen, joka päivä viikollakin Sökö on ottanut vastaan vieraita, omia ja kaukaisia ja kaikki ovat olleet tervetulleita. Hyvällä mielellä on jokaisen suotu silmin katsella suuren luonnon suomaa kauneutta, joka ihmeellisellä tavalla on tullut kuurojen kohdalla läheiseksi ja rakkaaksi. Tällainen on ollut Sökön kesä.

Petra

MAANVILJELYSKURSSEILLA SAARESSA

Kirj. »Reportteri».

Viitalan Evert Kuortaneelta oli se mies joka otti asian esille Liittomme vuosikokouksessa Jyväskylässä viime kevät-talvella, ja siitä se asia alkoi kehittyä. Lisätty keskushallitus, jolle asia jätettiin vuosikokoukselta, käsitteli asian kuulema 100 km:n tuntinopeudella, ja puheenjohtajamme oli sanonut vain, »jätetään tämä asia Väisälän huoleksi», ja muuta ei oltu tarvittu kuin nuijan kopaus, ja asia oli ollut selvä. Ahosen Kirsti rouva oli kuitenkin kerinnyt lisäämään: »Puutarhanhoitoa myöskin, puutarhakurssit naisille», mutta asia kerrallaan. — (Puutarhakurssit ehkä järjestynevät myöhemmin). (toimit. huomautus.) — No niin, Väisälä, tuo meidän liittomme hallituksen »maatalousministeri» sai vapaat kädet järjestää asian ja hän pani siinä tuulemaankin ja ajoi asiaa hyvillä hevosilla, kukaties. Mutta asioilla kaikillahan on muttansa, niin myöskin tälläkin, kun vasta toukokuun puolivälissä korkeampi raati, Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksen johtokunta, antoi asialle päätöksensä, ja sovittiin käytännöllisistä ratkaisuista kurssin suhteen. Toivotonta oli enää yrittää Kuurojen lehden välityksellä saada asiasta tietoa leviämään ympäri maata kuurojen maanviljelijöiden keskuuteen, siispä liittomme sihteeri sai panna korkeapaineen vallitessa toimeksi ja monistaa kiertokirjeen jokaiselle yhdistykselle lähetettäväksi, ja edelleen yhdistysten puheenjohtajat saivat parhaaksi katsomallaan tavalla tiedoittaa asiasta edelleen. Koneisto toimi sikäli hyvin, että määräaikaan mennessä tuli 10 ilmoittautumista, kuten Väisälä kertoi, ja lopullisen kurssiohjelman tultua lyödyksi lukkoon lähetettiin kaikille ilmoittautuneille kutsu saapua Mäntsälän kirkolta n. 6 km päässä Lahteen päin olevaan Saaren kartanoon.

Tuo n. 6 km tuotti monelle päänvaivaa, miksei matkaa ole mitattu tarkemmin, kun osottautui, että Väisälän kilometrit olivat 2 kertaa pitempiä kuin mihin olemme tottuneet, kun matkaa kertyi 12 km:ä. Tästä vähän perillä ollessa Väisälää tukistettiin, mutta hän tietysti viittasi kintaalla ja sanoi kutsukirjeessä olleen n o i n 6 km. Että mukamas tuo noin voi olla toisen 6 km:nkin pituinen. Kummallista laskuoppia. Perille kuitenkin jokainen onnellisesti pääsi ja kotiutui pian hyviin kurssilaisille varattuihin oppilasasuntoihin.

Ensimmäisen kurssipäivän aamuna jo klo 7.30 saimme tutustua koulun rakennusosaston suurenmoiseen taidonnäytteeseen, vanhasta kivinavetasta tehtyyn ruokasaliin, josta määräaikoina saimme sisuksiimme polttoaineen täydennystä. Kahvit ja teet saimme itse keittää asuntolassamme mikäli niitä halusimme, ja osottautui, että ainakin Merivirran Yrjö Sälinkäältä osasi kahvinkeiton jalon taidon, ja hänen kämpässään sitä näkyi kurssimme »pää», Väisäläkin, käyvän virkistyksekseen juomassa, liekö sitten ollut parempaa kuin muitten keittämä. — Kymmenestä osanottajasta oli 8 saapuvilla jo aamulla, — molemmat Lehtoset Herralasta, olivat ilmoittaneet saapuvasa vasta myöhemmin esteen takia. Kun tuota estettä ihmeteltiin, kävi selville että se oli Huvi L:sen rouvan syntymäpäivän sattuminen samoihin aikoihin, oliko se 35- vai 40-vuotispäivä

sitähän ei voi tarkalleen tietää, kun on oltava varovainen varsinkin naisten ikää arvioitaessa. Mutta joka tapauksessa oli sieltä kantautunut sellaisia huhuja suurista pidoista, että vähältä piti, ettei koko kurssi lähtenyt Herralaan juhlimaan. — No niin, oli siis saapuvilla 8 kurssilaista jotka olivat aamupuuron syöneet ja hyvissä voimissa, ja valittivat ja napisivat siitä, kun alkajaiset ovat vasta klo 13. Ja kun asiaa kysyttiin Väisälältä, sanoi hän vain yks'kantaan, »minkä minä sille voin, ei hermostuta suotta», ja siinä neuvoteltua miten aika kuluisi, tuli päätökseksi, että lähdetään miehissä tutkimaan koulutilan maatalouskoneita, se olikin oikeaan osunut toimenpide, siinä oli konetta monenlaista ja koetettiin siinä erilaisilla kyselyillä saada Väisälältä sormi menemään suuhun, mutta tuntui tuo tietävän koneista enemmän kuin me kahdeksan kerittiin kysellä ja selitti vielä meille tuntemattomia kapistuksia kuin omiaan. Näin vierähtikin aivan huomaamatta kolmatta tuntia ja saimmekin alkaa valmistautua lähtemään avajaisiin. Tasan klo 13 olimmekin kokoontuneina Kuurojen Maanviljelyskoulun luokkahuoneeseen, johon hetken odotettuamme saapui koulun rehtori Y. Rainio. Hän jakoi jokaiselle painetun ja kuvitetun oppilaitoksensa esittelylehtisen ja selosti koulutilan historiaa sekä koulun kehittymistä nykyiselleen. Tämän avauspuheen jälkeen seurasi tutustuminen kouluun ja sen eri osastoihin rehtorin opastuksella.

Ensin katsottiin päärakennuksessa olevat luokkahuoneet, alakerrassa oleva täysin koneistettu pesula, toisessa kerroksessa oleva 10-paikkainen oppilaitoksen oma sairaala, jonka parvekkeelta oli mitä kaunein näköala. Parvekkeella oltaessa selitti rehtori tilan entisen päärakennuksen olevan jo noin 200 vuotta vanhan, mutta vieläkin asuttavassa kunnossa. Parvekkeelta näkyi myöskin lähellä oleva suurikokoinen valkoinen risti, sen johdosta kysyi eräs osanottaja, kuka siihen on haudattuna, johon rehtori selitti siinä olevan Ison-Vihan aikuisia hautoja ja siihen on myöhemmin pystytetty risti. — Parvekkeelta siirryttiin alakerrassa olevaan kirjastoon, josta oppilaat saavat lainata lukemista, pitkät kirjahyllyt kaapeissaan osoittivat kirjojen lukuisuutta. Sitten seurasi opettajain-, taloudenhoitajan- ja rehtorin huoneen esittely. Senjälkeen kanslian ja tilavan ala-aulan kautta mentiin ulos ja ensiksi tutustuttiin koulun lämpökeskukseen, mikä monipuolisilla laitteillaan herätti ansaittua ihmetystä. Lämpökeskuksen päällä olevaan keittiöönkin vilkaistiin, ruokasali olikin jo ennestään tuttu, koska siellä oli jo aamulla ruokailtu. Sensijaan ruokalan yläkerrassa olevat oppilasasunnot herättivät tyytyväisyyttä järjestelyllään ja siisteydellään, kuitenkin ennenkaikkea kauneudellaan. — Koska navetta tulee myöhemmin tarkemmin katsottua, käytiin katsomassa vain navetan yhteydessä olevia valtavan suuria A.I.V.-rehusäiliöitä, joita oli 2 kpl. Sieltä suuntautui tutustumismatka sikalaan, kanalaan ja puuliiterin yhteydessä olevaan lampolaan. Sitten tutustuttiin työpajoihin: Jalkineosastoon, Maalausosastoon, Muurausosastoon, Puutyöosastoon, Putkityöosastoon, Metalliosastoon pajoineen ja kengitystiloineen. Kierroksen päätyttyä tutustuttiin vielä traktorisuojan yhteydessä olevaan maatilan työkaluvarastoon ja työkalukunnostamoon. — Tämän jälkeen seurasi käynti puutarhassa, kasvihuoneissa ja senjälkeen tehtiin lyhyt kävelyretki lähellä olevalle kumpareelle josta avautui näköala kauniille Hunttijärvelle, jonka rannalla on oppilaitoksen uimaranta ja lähellä rantaa oma urheilukenttä juoksuratoineen.

Palattaessa takaisin käytiin rehtorin asunnon luona olevilla mehiläispesillä, joita tarkastettaessa alkoi juttu luistaa mehiläishoidosta, kun mukana oli kolme mehiläishoitoon innostunutta. Martti Iso-Ettala Kodisjoelta esitti erikoista urhoollisuutta kulkiessaan avopäin aivan mehiläispesien keskellä mehiläisten parveillessa hänen ympärillään, ehkäpä nuo pienet siivekkäät vainusivat hänessä ystävänsä koska eivät mitään tehneet vaikka pari istui Martin poskipäälläkin lähemmin tutustuakseen ja lensivät sitten tyytyväisinä pois, kenties toisille kertomaan Rauman puolen mehiläisten hoitajasta.

Ensimmäisen päivän ohjelmaan ei oltu muuta mahdutettu, siksi jäi paljon iltapäivällä vapaata aikaa, mutta sekin tuli hyväksi käytettyä keskusteltaessa nurmikolla maaten tai istuen usean tunnin ajan kaikenlaisesta, mutta kuitenkin tuntuivat koneasiat olevan etualalla. Siinä tuumailtiin, että koetetaan tiivistää ohjelmaa niin, että voidaan käyttää 9—10 tuntia päivässä opiskeluun, sen lupasi Väisälä järjestää siten, että ottaisi itselleen iltaisin lisätunteja, vaikkakin hän varoitteli, silmien väsyvän niin pitkien päivien luentoja ja opetusta seurattaessa, mihin kuitenkin osanottajat tuumivat: »Kun on tänne tultu ja täällä ollaan niin lyhyt aika, on otettava irti mitä saadaan.» — Sillä se sitten oli päätetty ja tyytyväisinä ensimmäiseen päivään mentiin yöpuulle.

12. 6. aamulla alkoi varsinainen luentojen ja opetusten sarja. Meidän asetuttuamme paikoillemme luokkahuoneessa aloitti opetuksen agronoomi Terttu Hannula, luennoiden karjan ruokinnasta, sen perusteista ja sen asettamista vaatimuksista. Tarvittaessa tulkitsi Väisälä epäselviksi jääneet paikat. Seuraava luento oli mielenkiintoinen, jossa käsiteltiin kotieläinten sairaanhoitoa ja ensiavun antamista tavallisimmissa sairaustapauksissa, ja opetus havainnollistettiin rainakuvin. Kun vielä oli kolmaskin tunti karja-asioitten parissa oltu, käsitelty karjantarkkailua, tarkastusyhdistykseen kuulumisen tärkeyttä ja hyötyä, oltiinkin jo viisastuttu aika tavalla, — huomattiin, että paljostapa ollaankin ja vielä omassa ammatissa tietämättömiä, ja oltiin kiitollisia näin selvistä oppitunneista millä nämä kurssit alkoivat.

Päivällistunnin kuluttua aloitettiin 4 tunnin luentosarja laidunkysymyksistä. Agronomi T. Ratsulan mielenkiinnolla seurattujen kolmen perättäisen tunnin luentojen aikana käsiteltiin laidunten perustamista, laidunten varusteita ja erilaisia siemennyksiä. Ensimmäisen tunnin aikana sattui mieluinen keskeytys, Liittomme puheenjohtaja Kierimo rouvineen, varapuheenjohtajamme Emil Mattila ja sihteerimme Pitkänen tulivat koululle vierailulle ja seurasivat vähän aikaa opetusta. — Tuntien aikana kirjoitettiin ahkerasti muistiinpanoja, erittäinkin erilaisten laidunnurmien siemenseoksista, tunnin loputtua oli vielä havainnollinen esitys nurmista koulutilan pelloilla. Kun agr. Ratsulan oli jouduttava töihinsä, piti tulkkimme Väisälä oppitunnin laidunten lannoituksesta ja -hoidosta, jota hän valaisi rainaesityksin.

SISAR KIRSTI RAITIO LÄHTI

Toukokuun lopulla, eräänä kauniina iltana olimme me turkulaiset kuurot in corpore kokoontuneet Kuurojen Yhdistykselle viettämään sisar Kirsti Raition jäähyväisjuhlaa. Sisar Kirsti kun oli valittu uudeksi Åvikin vanhainkodin johtajattareksi, ja astuisi uuteen virkaansa kesäkuun 1 päivänä.

Tämä uutinen oli meille kuuroille täydellinen yllätys, me kun olimme niin tottuneet herttaiseen ja hyväntahtoiseen sisar Kirstiimme. Kuuden ja puolen vuoden ajan hän toimi hyväksemme mitä moninaisimmin tavoin. Eikä tämä työ tosiaankaan ollut niitä helpoimpia, sillä aamusta iltaan oli sisar Kirsti menossa, milloin kuurojen, milloin sokeiden asialla. Sellaisessa rasittuu nuorempikin henkilö. Kun tätä ajattelee, niin silloin suo mielellään sisar Kirstille rauhallisemman toimen Åvikin johtajattarena.

Kun nyt olimme kokoontuneet tähän jäähyväisjuhlaan, oli tunnelma mitä sydämellisin. Ensiksi piti puheen Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtaja Urho Lehtimäki, puhuen mieliinpainuvin sanoin ja kiittäen sydämellisesti sisar Kirstiä tämän uhrautuvasta työstä näiden kuluneiden vuosien aikana, ja toivottaen kaikkien jäsenten puolesta hänelle menestystä uudella työsarallaan. Senjälkeen hän ojensi jäsenten yhteisenä jäähyväislahjana seinälautasen, johon oli kaiverrettu Turun Tuomiokirkon jyhkeät piirteet. Senjälkeen ojensi Ammattikoulun oppilaiden puolesta Esko Sänkiniemi sisar Kirstille Turkuaiheisen kuvateoksen. Herra Elias Savisaari muisteli hupaisasti niitä aikoja, jolloin sisar Kirsti saapui keskuuteemme. Tämän jälkeen vielä Eino Savisaari puhui lyhyesti, toivoen sisar Kirstille Jumalan siunausta tulevassa työssään.

Loppuilta kului kahvitarjoilun ja rattoisan seurustelun merkeissä. Kun tuli jäähyväisten hetki, tunsi moni mielessään eron haikeutta, jota kuitenkin lievitti se, että sisar Kirsti oli luvannut vastaisuudessa käydä Turussa.

Vielä kerran toivotamme sisar Kirstille siunausrikkaita vuosia Åvikin johtajattarena.

Sisar Kirsti Raition erottua toimestaan Turun Kuurojen diakonissana, toimii nykyään neiti Tora Savisaari Turun kuurojen huoltokonsulenttina, ja valittiin hänet tähän toimeen välittömästi sisar Kirstin erottua. Sirpa Kostiainen.

Näin oli karja- ja laidunasioita käsitelty jo yht. 7 tunnin aikana mutta vielä odotti iltalypsy kurssilaisia. Ensin oli agr. Hannulan esitys ja selostus lypsykoneesta, sen rakenteesta ja käytöstä, sitten oli konelypsyn käytännöllistä harjoittelua, jolloin kurssilaiset lypsivät koko koulutilan karjan (26 lehmää), käsin suoritettavine jälkilypsyineen. Viimemainitussa kunnostautui erikoisesti Yrjö Merivirta, hän innostui lypsytyöhön niin, ettei ämpäriä eikä jakkaraa tahtonut toisille luovuttaa, lypsäen 10 lehmän jälkilypsyn. Jokainen koetti parastaan vaikkeivat peukalot tahtoneet kaikilla käsinlypsyssä oikeassa asennossa pysyä.

Suoritetun lypsyn jälkeen pestiin lypsykoneet (3 yksikköä) ja ilta kului pohdittaessa päivän antamia vaikutteita, eikä siinä huumorinkaan puolta unohdettu. Silmät olivat koko päivän opetuksen seuraamisesta väsyneet, mutta mieli virkeänä kuitenkin.

Jatkuu seur. n:ossa

Viittakiven nuorisoleiri

Kuluneena kesänä, heinäkuun 25 ja elokuun 1 päivien välillä oli Kuurojen Liiton ensimmäinen nuorisoleiri Hauholla. Tämä leiri, niin ensikokeilu kuin olikin, on osana tarkoituksellisesti suunnitellussa liittomme nuorisotoiminnassa. Tämän toiminnan päämääränä on kehittää nuoria kuuroja yhdistysten niinkuin myös liiton toimintaa silmälläpitäen, silti unohtamatta sitä ohjausta mitä nuoret yksilöinä tarvitsevat. Tässä mielessä tämä kesäinen leiri, jonka ohjelma yllämainitut suuntaviivat huomioon ottaen oli suunniteltu juuri nuoria varten, osoittautui myönteisesti vaikuttavaksi tekijäksi.

Ensinnäkin voidaan todeta, että nuoret ovat kaivanneet tällaista leiriä. Sitä ei kylläkään todistanut leiriläisten lukumäärä, joka jäi odotettua pienemmäksi, vaan osaanottajien lausunnot ja toivomukset leirin päätyttyä. Se ettei leirille saapunut niin paljon osaanottajia kuin oli odotettu, johtui osaksi siitä, etteivät nuoret olleet tietoisia leirin tarkoituksesta, osaksi siitä, etteivät yhdistykset erityisemmin tukeneet suunnitelmaa. Molempiin saataneen korjaus seuraavaan leiriin mennessä.

Mutta ne kaksikymmentä nuorta, jotka olivat noudattaneet leirikutsua, ottivat myös leirin asian omaksi asiakseen. Voisi suorastaan sanoa, että he loivat leirin ja sen tarkoituksen. Kaikki se mikä kuului ohjelmaan oli vain ohjelmaa, luennot luentoja, urheilu pelkkää liikuntaa, yhdessäolo vain seurustelua, yksin tai yhdessä ne eivät tehneet leiriä, sen teki nuorten reipas ja innokas mieli. He olivat kaikessa mukana, niin ulkoilussa ja leikeissä kuin vakavimmissa aiheissa, luennoissa ja keskustelutilaisuuksissa. Niin he loivat leirin.

Leirin luentojen ja vastaavien tilaisuuksien saama suosio oli yllättävintä, olihan tätä ohjelmanosaa verrattain runsaasti. Oli siis syytä olettaa leiriläisten pyytävän luentojen sijasta ulkoilua, kävi kuitenkin toisin, pyydettiin lisää luentoja. Tämä vain osoitti, että nuoret sittenkin ovat erittäin opinhaluisia ja mielellään käyttävät hyväkseen tilaisuutta saada oppia uutta. Luento-ohjelma olikin siten suunniteltu, että siitä ei hyötynyt asianomainen itse vaan saattoi hän käyttää saamiaan tietoja toistenkin hyväksi etenkin yhdistystoiminnassa. Luentojen aihepiiriin sisältyikin sellaisia aiheita kuten pohjoismainen viittomakieli, yhdistyksen kokoustekniikka, asioimiskirjoitusta y.m.

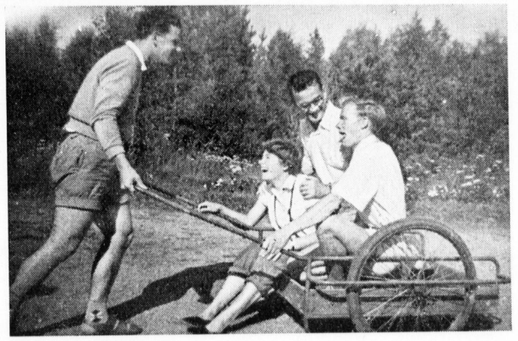

Leirin johto oli iloista joukkoa. Vasemmalta Eino Savisaari, Tora Savisaari, Kauko Mäkelä, Jarmo Narmala.

Kuurojen Nuorisoleirin osanottajat.

Tämän leirin kokemusten pohjalla voidaan vastaisuudessa suunnitella leirin ohjelma entistä tarkoituksenmukaisemmaksi, mikäli toimintaa vain tässä muodossa jatketaan. Ainakin tämä leiri, niin ensimmäinen kuin olikin, osoitti leirimuotoisen nuorisotoiminnan hyvät puolet. Tämä leirihän ei ollut pelkästään ulkoiluleiri ja ajanviete, vaan sillä on määrätty tarkoituksensa, niinkuin tässä jo on selostettu. Lisäksi leiri voi omaksua erään rakentavan ajatuksen Viittakiven, ensimmäisen leiripaikan, perinteenä. — Viittakivi, sehän on kunnioitettava paikka, kansainvälinen kansankorkeakoulu, jolla on aate, perinne vaalittavanaan. Opisto koettaa omalta osaltaan kehittää kansakunnan yhteistuntoa, selvemmin sanoen lähestyttää eri ammattialojen ja sivistystasojen yksilöitä toisiinsa näin saaden heidät tajuamaan yhteenkuuluvaisuuden välttämättömyyden. Tässä mielessä tämä opisto oli ihanteellinen kehys nuorisoleirille ja samalla se antoi omasta perinteestään myös leirille perinteen. Tämä perinne, eri alojen, eri kehitystasojen ja harrastusten nuoret on koottava yhteen pitemmäksi ajaksi kuin kuudeksi päiväksi, tämän ajanjakson kuluessa he voivat tutustua toisiinsa ja harrastuksiinsa, näin toistensa kautta kaikkeen mitä nuoren ihmisen elämään sisältyy. Näin he lähestyvät toisiaan, elämänpiiri- ja katsomus avartuu jokaisen kohdalla vähän laajemmalti ja ennenkaikkea he ystävystyvät. Yhteistunto, jota meidän kuurojen keskuudessa niin paljon kaivataan, on siten edes pieneltä osalta lujittunut.

Tämä olisi Viittakiven perinne, — tulevien nuorisoleirien perinne.

J. N:la.

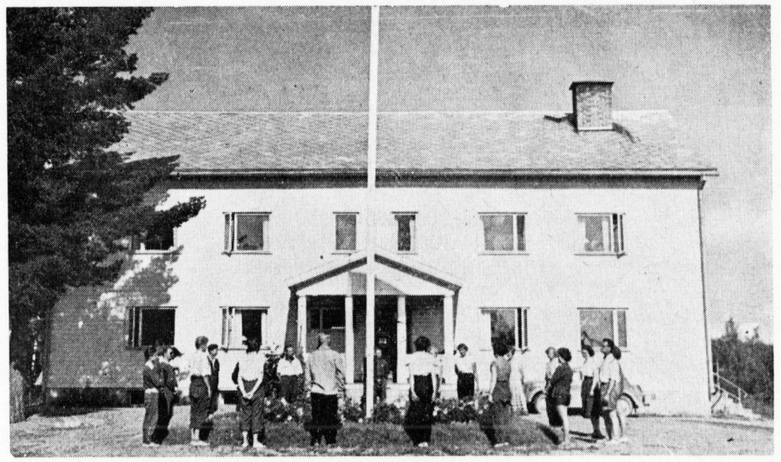

Leiripäivä aloitettiin lipunnostolla päärakennuksen edessä.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

OKTOBER | 61 ÅRGÅNG | Nr 10 - 1957

VET GUD VAD HAN GÖR?

Här är en fråga som du har rätt att ställa: Vet Gud vad han gör? Har han en plan eller ett mål. Betyder världen något eller är den bara en enda rot?

Hela Bibeln domineras av det tillitsfulla svaret på detta spörsmål. Gud är en regent som har en plan. Han har ett mål för hela världen. Från första Moseboken till Uppenbarelseboken berättar Skriften om Guds aktiva plan — för världen, för Israel, för kyrkan och för varje enskild själ.

Det är också rätt att Gud lär sina barn ha frihet, och att vi ofta missbrukar vår frihet och ställer oss på tvären för hans mål med oss. Men Gud ger aldrig upp, och han blir aldrig besviken.

Kort sagt kan vi säga att Guds avsikt med varje enskild person är att han eller hon skall växa och utvecklas i moraliskt hänseende, och att det är Guds avsikt och vilja att det skall vara gemenskap och ömsesidig förståelse människor emellan. Allt som främjar denna avsikt är i harmoni med hans plan; allt som hindrar den, är mot hans vilja. Och för att vi tror på Gud Fader, den Allsmäktige, är vi säkra på att han vill befrämja sin avsikt.

LEVANDE LÅGA

Kärleken är en stor ting, en god gåva. Den allena gör bördan lätt och det ojämna jämnt.

Den bär bördan utan att känna någon tyngd, den känner det bittra ljuvt och välsmakande.

Ingenting är ljuvare än kärleken, ingenting starkare, högre, mera omfattande, livligare, rikare eller bättre, vare sig i himmelen eller på jorden. Ty kärleken är född av Gud och kan icke finna vila i något annat skapat utan endast i Gud.

Den själ som älskar kan fritt flyga, löpa omkring och glädja sig. Hon är fri och låter sig icke hållas tillbaka. Hon giver allt för allt och finner allting i allt, ty hon vilar i den, som är den högste över alla andra och från vilken allt gott kommer och utströmmar.

Hon ser icke på gåvorna utan på givaren, den bäste av allt gott.

Kärleken känner som oftast icke sättet, men upptändes över allt mått.

Kärleken känner icke bördan, aktar icke mödorna. Den ville uträtta mera, än den kan. Kärleken klagar aldrig över någon omöjlighet, ty den tror sig kunna allt och få allt.

Därför är kärleken duglig till allt och utför mycket, där den, som icke har kärleken, dignar och dukar under.

Kärleken vakar och under sömnen sover den icke. Ansträngd blir den icke trött, trött icke nertryckt, förskräckt icke förtvivlad. Som en levande låga och brinnande fackla flammar den upp och tränger säkert igenom.

(Ur Thomas A Kempis
Om Kristi efterföljelse)

ETT MÅNGSKIFTANDE ÄMBETE

Lord Mayor-ämbetet i London och en mängd av de uppgifter och förpliktelser som är förknippade med det, har många seklers historia bakom sig och är något alldeles unikt. Inom hela samväldet finns det inget färgrikare ämbete näst monarkens. Inom sin jurisdiktion har Mayorn i själva verket genom sekelgammal sed och kungligt dekret försteg framom alla utom monarken.

Mayorämbetet härstammar från år 1189. Londons första Mayor var Henry Fitzailwin, och han upphätthöll ämbetet för återstoden av sitt liv — en period på nära 25 år. Den mest berömde Mayorn, som också var en stor välgörare mot City of London, var Richard Whittington.

Denne populäre Mayor, kallad »Dick», skall ha hört klockorna i St Mary-le-Bow ringa: »Vänd tillbaka Whittington — tredje gången Mayor i London». I en mycket känd pantomim blev han det verkligen och adlades till Sir Richard Whittington. Faktum är att han aldrig var Lord Mayor men fyra gånger Mayor. Han blev heller aldrig adlad. Genom hela mayorämbetets långa historia har Richard Whittington trots det betraktats som den förnämnsta av ämbetets många innehavare.

Att beskriva en dag i en Lord Mayors liv är svårt — främst för att ingen annan dag är den andra lik. Dessutom måste Mord Mayorn hela tiden som en medborgerlig kameleont byta titel, dräkt, mantlar etc. under dagens lopp. Det är få som har så många olika uppgifter att fylla som en Lord Mayor.

Han är t.ex. den förnämnsta magistratspersonen i City och har sitt eget Magistrat's Court i sitt residens Mansion House, där han själv eller en ställföreträdare dagligen sitter. Han är också chef för skråna — det finns sjuttionio Livery Companies, skrågillen, med över 12.000 medlemmar. Det är dessa som med kungligt tillstånd utnämner drottningens »sheriffer» — egentligen överexekutorer — i Common Hall under ordförandeskap av Lord Mayorn på midsommardagen.

»The Livery» har också ensamrätt att vid ett liknande möte vid Mickelsmäss utnämna två ældermän vid sheriffämbetet, från vilket Court of Aldermen skall välja en Lord Mayor för nästa år. Den nya Lord Mayorn svär sin ed i Guildhall den 8 november. Följande dag åker han, i fall det inte är söndag, i procession till underdomstolarna, där han svär en likalydande ed inför Englands lordöverdomare, och på kvällen ges Lord Mayor-bankett i Guildhall.

Helt utöver sina judiciella funktioner presiderar Lord Mayorn över Court of Aldermen — som har 26 medlemmar, Lord Mayorn inräknad — och City's Parliament of Common Council, som sammanträder ungefär en gång var fjortonde dag och består av 206 stadsfullmäktige jämte ældermännen.

Inom City finns polisdomstolen, känd som Old Bailey efter gatan vid vilken den ligger. Den består egentligen av fem olika domstolar som sitter samtidigt och praktiskt taget oavbrutet hela året. Vanligtvis hålls tolv sessioner årligen. Lord Mayorn är högste chef i domstolen, och i denna egenskap öppnar han varje session i full gala och är även närvarande följande dag, då en medlem av högsta domstolen, ofta the Chief Justice, »lordöverdomaren», själv är närvarande som representant för the Bench, överdomstolen, och för att ta del av några av de mera betydande målen.

Lord Mayorn besöker ofta gudstjänsterna i St. Paul's, till vars styrelse han hör. Han kommer alltid i full gala, föregången av the City Marshal i lysande röd mundering med ett förgyllt svärd vid sidan, av sherifferna, som är klädda i knäbyxor, kragar och manschetter av spets, mantlar och halskedjor, och av sin egen kaplan. Hans svärd och spira bärs framför honom och domprosten och en annan präst ledsagar honom från västra huvudingången till en korstol, likadan och mittemot den som är reserverad för ärkebiskopen av Canterbury.

Vid någon annan tid på dagen kan Lord Mayorn vara upptagen med att inspektera the 290th City of London Royal Field Artillery, ett regemente för vilket han är hedersöverste. Eller han besöker i sin egenskap av Admiral of the Port of London något av Hennes Majestäts fartyg som löpt in i hans herradöme, och vars befälhavare har gjort en artighetsvisit hos Lord Mayorn i Mansion House.

Som amiral har Lord Mayorn rätt till hedern att hälsas av visselkonsert när han stiger ombord såvida det inte är efter solnedgången, och när han beträder akterdäck hissas hans standar på stormasten. Han besöker och inspekterar då och då skolskeppet H. M. S. »President», som ligger vid Themsenstranden mitt emot the Temple.

När drottningen skall besöka City inväntar Lord Mayorn henne vid Temple Bar och räcker henne ett medborgarsvärd med spetsen nedåt; när han återfår det bär han det framför henne. Detta är det berömda pärlsvärdet, så benämnt för att fästet är prytt med pärlor. Det skall ha skänkts till City av Elisabet I när hon öppnade den första kungliga börsen 1591.

Lord Mayorn får dagligen hundratals brev från alla delar av världen. Första posten får han genom en särskild utbärning före klockan åtta på morgonen. Han presiderar i alla de välgörenhetsföreningar som håller sina årsmöten i Mansion House, och det har han gjort under de senaste 200 åren. Han tar emot en ständig ström av gäster i City, från statsöverhuvuden och statsmän till mindre betydande personer som kommer med introduktionsbrev från sina samhälleliga spetsar. Han är bjuden till fler luncher och middagar än det finns dagar under hans ämbetsår. Han är förmodligen världens största enskilda värd: han bjuder årligen över 26.000 gäster på galabankett, lunch och mottagningar i Mansion House och måste hålla c. 500 tal.

Slå ihop alla dessa förpliktelser och ni får en aning om den dagliga rutinen för en Lord Mayor i London!

Dagen börjar vanligtvis vid 9-tiden. Först gås posten igenom, sedan är det en rad samtal och resten av förmiddagen tillbringas i Lord Mayor's Court eller någon av de andra domstolarna. Sedan bär det av till någon lunch i sällskap med sheriffen. Tillbaka igen blir det att presidera vid ett välgörenhetsmöte i Mansion House, inviga ett nytt hus, avtäcka en staty eller dela ut pris i en skola.

Då återstår vanligtvis en mottagning att ge eller bevista. Under tiden anländer nya besökare till Mansion House; dessa skall tas emot, brev skall signeras och varje kväll finns det någon offentlig plikt att fylla — vanligtvis en middag, följd av en mottagning i någon annan del av London.

Och under denna dag skall det bytas kläder, mantlar och halskedjor tre-fyra gånger. Lord Mayorn är som en mannekäng. Men mannekängerna får betalt för det, medan klädbytandet för Lord Mayorns del är en av hans plikter som främste medborgare i världens största stad, där det gäller att bevara traditionerna och tjäna allmänheten på det sätt de genom seklerna vant sig vid.

Hbl. 5. 9. 57

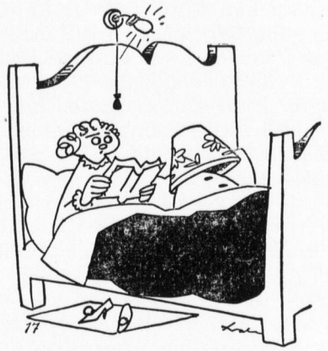

Ta ålderdomen rätt — som en gåva

Det är en konst att åldras på det rätta sättet. Det är att kunna försona sig med att ljuset kommer mer från väster än från öster. Ålderdomen är menad som en välsignelse, en gåva. Det är emellertid inte alla som betraktar den så. De flesta fruktar den, eftersom de sett alltför många av dessa glädjelösa gamla, som sitter overksamma med fumliga händer och väntar på döden i resignation eller fruktan.

De vetenskapliga landvinningarna har förlängt människornas levnadstid. Men det är ändå viktigare att kunna göra de extra åren lyckligare — och vetenskapen strävar mot att kunna neutralisera de degenerande verkningarna av ålderdomen.

Varför blir vi gamla?

I april 1956 hölls i Basel en internationell kongress som speciellt var ägnad ålderdomens problem. Varför sviker hjärtat? Vad kommer åderförkalkningen av? Varför blir lederna styva? Varför mister vi hår och tänder? Varför blir vi på det hela taget gamla?

Det arbetas intensivt runt om i världens laboratorier för att lösa ålderdomens gåta. En del forskare har ägnat sig åt de inre organen medan andra menar att man finner sammanhanget i psykiatrin eller i den psykosomatiska medicinen och andra åter har givit sig i kast med fysiologin.

Ålderdomen börjar inte

vid någon speciell ålder utan är tämligen individuell. För en del går det tämligen fort tillbaka under det att andra fortsätter att vara energiska och mentalt unga långt uppe i de 90 åren. Man trodde länge att denna skillnad var arvsbetingad men nu lägger man större vikt vid inflytandet från miljö och psykologiska förhållanden. Det andliga förfallet som följer i ålderdomens spår anses vara ett psykosomatiskt problem, som hänger mycket samman med individens personlighet, livsinställning, kulturella och sociala bakgrund.

— Pensionsåldern skall faktiskt hälsas med glädje. Den är inte detsamma som att man skall dra sig tillbaka från livet, men däremot att man skall dra sig tillbaka från det vanliga arbetet för att helt kunna ägna sig åt de intressen man inte hade tid med förr.

Planlägg ålderdomen!

Det finns något som heter »att planlägga sin ålderdom». En lycklig ålderdom kommer inte av sig själv. De första veckorna av pensionsåldern blir kanske som en lång välförtjänt semester, men efter någon tid blir kanske enformigheten och vissheten om att man inte skall till arbetet tröttande och för många något av en pina. I stället för att hålla fast vid den tid som gått skall man utnyttja fritiden och göra något av sin förmåga och sina talanger. Det viktigaste är att vara aktiv och följaktligen är det viktigt att ha en hobby. Helst skall man ha flera hobbies och två är givna: en lugn och rolig och en som ger anledning till motion och vistelse i friska luften.

Varningssignaler

Först i fyrtioårsåldern börjar det visa sig tecken till »slitage». Fyrtio år är ingen ålder, men ur medicinsk synpunkt är det två tioårsperioderna mellan 40 och 60 år de mest kritiska. Det är då varningssignalerna börjar komma. Folk åldras emellertid inte lika och efter samma mått; till och med hos samma person åldras de olika organen olika hastigt. En 60-åring kan ha ett hjärta som en 70-åring, njurar som en 50-åring, lever som en 40-åring — och så försöker han kanske leva som en 30-åring!

Fel mat är en sak som äldre människor ständigt skall vara på vakt mot, skriver dr Harald Lie i det danska »Sundhetsbladet». Skall man jämföra en 60-årings kost med 30-åringens, så bör 60-åringens innehålla 10 procent mer äggvita, E-vitamin, kalcium, järn och fosfor, 15 procent mer jod, 20—25 procent mer A-, C- och D-vitaminer och 20—25 procent mindre fett och kolhydrater. 60-åringen skall ha rikligt med vitaminer och äggvita, dricka mjölk varje dag, inte spara på frukten och sist men inte minst, kontrollera sin vikt regelbundet.

Tid att odla vänskap

Man kan undvara och sakna mycket, bara man vet att det trots allt är någon som har användning för en och att man uppskattas. Ensamheten är en fruktansvärd fiende som drabbar lika effektivt som en dödlig sjukdom, något av det farligaste är därför att isolera sig eller bara hålla sig till en sluten krets. Man skall i stället stifta nya bekantskaper och öka vänkretsen — nu har man *tid* att odla vänskapen. Och så skall man ta ålderdomen som den är menad: som en gåva.

Dövas Vän.

UTLANDSNYTT

HOLLAND

Skolan i Rotterdam för döva har hedrats av ett besök av drottning Juliana och den franske presidenten M. Rene Coty. President Coty är en stor vän till de döva och stöder Frankrikes döva. Fru Coty fick som gåva mottaga en kaffeservis som var dekorerad av fru Cajker van Neck. Fru van Neck är döv.

ITALIEN

Filmskådespel med vackert innehåll presterar den döve 7-årige pojken Rossario Callari som har huvudrollen i filmen Hemligheten från Giocondo, vilken under den åttonde filmutställningen i Wien blev en stor succé. Den handlar om en döv sicilianare och elev vid en dövskola i Cremona. I honom hade man upptäckt en idrottstjärna. Den helt unge filmskådespelaren tjänade 7 millioner lire och dessa pengar är i hans namn insatta på en bank och får disponeras av honom, när han blir myndig.

Enligt meddelande av »La Settimana del Sordomuti» skall förbundet för döva i Italien med hjälp från Världsförbundet för döva anordna en världsutställning av konst från döva i Rom i september månad 1957.

JAPAN

Antalet dövskolor i Japan har ökats från ca 63 till 96 efter det andra världskriget. Denna snabba utveckling har de den dåvarande amerikanska besittningen-ockupationen att tacka för. Även yrkesskolor äro anordnade där de döva kunna lära sig olika välbetalda yrken.

KANADA

Ofta hör vi talas om de blindas hundar och vilken betydelse dessa har. Däremot är det inte ofta vi hör talas om döva som äger en hund! I de vilda bergs- och skogstrakterna i Kanada lever en stendöv man som arbetar vid järnvägen, anställd att undanröja nedfallna stenar från rälsen. Där faller alltid stenar ned från de branta bergssidorna. Hans arbete är mycker farligt genom att tågen kan uppenbara sig och han kan icke uppfatta begynnande stenras. Men mannens hund, som är medveten om husses dövhet, har en mycket skarp hörsel och varnar vid minsta fara.

De dövas förbund i Ottawa firar sin 25-åriga tillvaro den 12 oktober.

NORGE

Den 24 juni fyllde förbundsordföranden i Norske Döves Landsforbund Nils Gjerstad, Bergen, 50 år. Gjerstad kan se tillbaka på ett verksamt liv bland de döva, inte bara i Norge utan i hela Norden.

Gunvor Ruud har blivit alltmer berömd som textilkonstnärinna i Norge. Beställningar kommer från hela landet. Nyligen har hon levererat ett antependium (= altarförhänge) till Drammens huvudkyrka, Bragernes kyrka. Fröken Ruud arbetar dock inte bara med kyrkotextilier utan hon broderar även fanor och standar samt väver.

FAMILJENYTT

60 ÅR fyller den 13 oktober fru SOLVEIG KARILAS i Helsingfors. Född i Helsingfors gick hon i barndomsåren lärare David Hirns barnträdgård för döva barn. Sedan fru Karilas hade genomgått Borgå dövskolan studerade hon porslinsmålning och artificiella blommornas tillverkning i Helsingfors. Porslinsmålning blev hennes största »hobby», som hon fortfarande är intresserad för.

I sina ungdomsåren deltog fru Karilas i Helsingfors Dövas Förenings och Idrottssällskapet Heros verksamhet. Efter det hon hade ingått äktenskap med typograf Eino Karilas ägnade hon sig åt sitt hem och sina barn. Därjämte har hon dock alltid haft tid att deltaga i Helsingfors Dövas Föreningens Damklubbs verksamhet. Hon har varit medlem i Damklubbens styrelse närmare 20 år och fungerat 17 år som kassör i klubben. Fru Karilas benämndes 1947 till hedersmedlem av Damklubben. Som en vänlig och anspråkslös människa har hon nått aktning bland de döva i Helsingfors.

En vid krets vänner tillönskar henne lycka och alltjämt goda krafter på levnadsbanan.

MÖTEN

HELSINGFORS Dövas Förening ordnar sin sedvanliga höstfest med föredragsdagar den 1—3 november i föreningens lokal Elisabetsg. 27 A 8. Program: 1. 11. kl 19.30 filmförevisning, inträdesavgift 50.—. 2. 11. aftonsamkväm med program, inträdesavgift 100:—. 3. 11. föredragskväll, fritt inträde. Under föredragsdagarna ordnas gudstjänst och möjligtvis sight-seeing i Helsingfors. Välkommen!

INREDNINGSKOMMITTEN av Helsingfors Dövas Förening ordnar ett fröjderikt »Höst-ryck» med rikhaltigt program den 26 oktober kl 19.00 i föreningens lokal Elisabetsg. 27 A 8. Välkomma att njuta av en uppiggande kväll!

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1957:
1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

SUOMEN KUUROT MOTORISTIT HUOMATKAA!

Ajatuksia ja mielipiteitä tulevasta kuurojen autojärjestön perustamisesta

Maassamme on kuurojen auto- ja moottorikanta laajentunut suuresti vuoden 1950 jälkeen, arvellaan olevan nykyisin n. 60 auton tai moottoripyörän omistajaa.

Toisissa pohjoismaissa on kuurojen autojärjestöjä aikaisemmin perustettu, mutta ne ovat verrattain pieniä. Muissa Euroopan ja Amerikan valtioissa työskentelevät kuurojen autojärjestöt tiiviisti kuulevien järjestöjen rinnalla liikenneasioissa.

Ajateltu järjestö tulisi valvomaan kuurojen edesottamuksia autojen tai ajokortin hankkimisessa. oikeudessa ym. ja välittämään asioissa AK:n kanssa,

Samoin se tulee tiedoittamaan liikenteen ja määräysten uudistuksista kiertokirjeitse jäsenilleen.

Myös se tulee olemaan yhteistyössä maailman kuurojen autojärjestöjen kanssa vaihtamalla tietoja omista ja muiden maiden liikenneasioista.

Tätä silmälläpitäen Suomen kuurojen motoristien kannattaisi perustaa oma erikoinen yhdistyksensä.

Perustamiskokous tulisi pidettäväksi jossain Keski-Suomessa, jonne on hyvät kulkuyhteydet, joko Tampereella tai Lahdessa, jonkun muun kuurojen kokoustilaisuuden yhteydessä marraskuun aikana.

Asian harrastajia pyydämme lähettämään ennen lokakuun 20 päivää kirjeitse mielipiteensä oman autojärjestön perustämisesta sekä missä ja milloin olisi parasta pitää perustava kokous osoitteella: Herra Osmo Entelä, Munkkiniemi, Puistotie 7.

Toivo Pekkanen ja hänen toipilasmietteensä

On lausuttu sen suuntainen toteamus, että niistä henkilöhahmoista, jotka keväällä keskuudestamme poistunut kirjailija-akateemikko Toivo Pekkanen on luonut, hän itse, hänen oma persoonallisuutensa on vaikuttavin ja mieliinpainuvin. Kieltämättä tämän tapaisia ajatuksia nousee helposti mieleen, kun jo näinkin lyhyen välimatkan päästä tarkastelee sitä persoonallisuuden uljasta kasvua, minkä Toivo Pekkanen elämänsä aikana toteutti. Ja kun tähän vielä liittyy ulkonaisen elämän korkealle kohonnut kaari vaatimattomasta työläispojasta Suomen Akatemian arvostetuksi, kaikkien kunnioittamaksi jäseneksi, sekä edelleen Pekkasen kirjallisen tuotannon tasainen kasvu siksi teosten sarjaksi, joka jo nyt voidaan arvioida kansalliskirjallisuutemme parhaimmistoon kuuluvaksi — niin, kun tämän kaiken palauttaa mieleen ei saata olla kunnioittamatta sitä miestä, joka tuon sai aikaan. Ei hän saanut mitään ilmaiseksi, vaan sitkeällä uurastuksella, määrätietoisella itsensä kehittämisellä ja ihailtavalla henkisellä kilvoittelulla hän rakensi sen kokonaisuuden, jonka nimeksi voi panna: Toivo Pekkanen — elämä ja teokset.

Voidaan tietenkin sanoa — ja useimmissa tapauksissa onkin sanottava — että viime kädessä kirjailijan teokset ovat tärkeämmät kuin hän itse. Onpa niitäkin, jopa kirjallisuudentutkijoita, jotka tässä suhteessa menevät niin pitkälle, etteivät halua tietää mitään kirjailijasta. He tyytyvät lukemaan ja tutkistelemaan vain hänen teoksiaan. On kuitenkin tapauksia, joissa saattaa sanoa, että jonkun kirjailijan pääteos on hän itse. Esimerkiksi runoilija Juhani Siljo lausuu eräässä aforismissaan: »Pääteokseni — ego ipse (minä itse)». Vaikka Toivo Pekkasen kohdalla emme väittäisikään ihan tällaista ja vaikka myönnämme hänen teoksilleen oman itsenäisen, arvokkaan asemansa, niin sittenkin juuri hänen henkilöänsä, hänen persoonallisuuttaan ei kernaasti unohda, kun puhutaan suomalaisesta kirjallisuudesta ja yleensä suomalaisesta hengenviljelyksestä. Olen varsin pitkään viipynyt tässä seikassa, mutta olen halunnut niin painokkaasti kuin suinkin korostaa, että kirjailija omalla elämälläänkin, omalla henkilökohtaisella esimerkillänkin — eikä vain teoksillaan — saattaa kannustaa kanssaihmisiään yhtä sitkeään kilvoitteluun jalojen päämäärien hyväksi. Hän opettaa näkemään, että ulkonaiset olosuhteet ja monet elämäntielle kerääntyneet esteet ovat sitä varten, että ne useissa tapauksissa voitetaan, kunhan riittää sisua ja sitkeyttä, kunhan edessä päin on päämäärä, johon pyritään ja joka ainakin yritetään saavuttaa. Niin, tuo yrittäminen, kilvoittelu, sehän se tärkeätä onkin. Toivo Pekkanen tähtäsi taiteessaan — ja epäilemättä myös elämässään — syvään, aitoon ihmisyyteen, josta heijastuu hyvyys, oikeamielisyys ja viisaus. Sitä hän etsi, kuvasi ja tulkitsi monitahoisesti teostensa sivuilla, ja hänen omakohtaisesta inhimillisestä kilvoittelustaan on puolestaan harvinaislaatuinen ja syvästi vaikuttava todistuskappale se kirja, josta seuraavassa hiukan tarkemmin.

Tarkoitan äsken ilmestynyttä Pekkasen teosta »Totuuden ja kirkkauden tiellä», joka on saanut alaotsikon »Mietekirjan lehtiä». Kuten muistettaneen, Toivo Pekkasta kohtasi kesällä 1949 vakava aivohalvaus, josta hän kuitenkin vähitellen ja lääkäreitten suureksi ihmeeksi toipui, vaikkei ihan täysin entiselleen. Toipumisvaiheen aikana 1950—51 hän usein varhain aamuisin nousi lukemaan Raamattua ja sen yhteydessä panemaan paperille pieniä mietelmiä, ajatuksia, huomioita, toteamuksia jne. Tämä oli — niin kuin on sanottu — »kirjailijan terapiaa», ja ilmeisesti varsin tulokselista terapiaa. Näitä lauselmia Pekkanen ei arvattavasti tarkoittanut julkaistaviksi, mutta tuskin kenelläkään on syytä pahentua siitä, että ne nyt joka tapauksessa on hiukan karsittuina julkaistu edellä mainitussa teoksessa. Sitä ei siis ole lupa pitää Toivo Pekkasen varsinaisena »teoksena», ja yleensäkään ei ole syytä arvioida sitä tavanomaisena kirjallisena tuotteena. Käsittääkseni sen arvo on lähinnä henkilöhistoriallisella linjalla. Ankarasta sairaudesta toipuvan, vielä tavallaan elämän ja kuoleman välimaastossa kulkevan ja ihmisen suurimpia kysymyksiä intohimoisesti pohtivan kirjailijan elämäkerrallisena todistuskappaleena tämä teos on omalaatuinen asiakirja.

Ehkä tässä on tarpeetonta esitellä Toivo Pekkasen »mietekirjan lehtiä» sen tarkemmin. Olen näillä riveillä yrittänyt herättää lukijoissani kiinnostusta sekä kirjailijaa että hänen teoksiaan kohtaan ja niin ikään tätä hänen kuolemansa jälkeen julkaistua teosta kohtaan. Jos jonkun lukijani käsiin ei aikaisemmin ole sattunut yhtään Pekkasen teosta, sopii tutustuminen aloittaa vaikkapa näistä kirjailijan mietelmistä. Ainakin ne antavat avaimen hänen persoonallisuuteensa ja ehkäpä sitä kautta myös hänen varsinaisiin »kaunokirjallisiin» teoksiinsa, romaaneihin, novelleihin, näytelmiin ja runoihin. Suomalainen yhteiskunta ja suomalainen ihminen — ja perimmältään yksinkertaisesti: i h m i n e n — elää niiden sivuilla niin kuvattuna, että sen luulisi koskettavan jokaista lukijaa.

Sallittakoon lopuksi muutama lainaus Pekkasen mietekirjasta osoitukseksi siitä, mitä tämä hieno ihminen ja hieno kirjailija mietiskeli muutamina aamuhetkinä tavoitellessaan otetta elämään:

— Tänä aamuna tunnen kuinka Jumalan henki ympäröi minut. Riippuu minusta, miten osaan ottaa sen vastaan.

— Opi nöyrtymään ja uudelleen nöyrtymään. Vasta kun sen opit, ymmärrät oman osasi.

— Kun lähestyt maailmaa, on sinun tartuttava myös sen tehtäviin. Älä pelkää. Tee työsi niin kuin osaat.

— Kuuntele kauniita ääniä, joita pulppuaa sydämesi syvyydestä onnellisina hetkinä. Nuo äänet ovat elämän tärkein ehto.

— Mitä ovat aamuhetkinä kirjoittamani sanat? Etsijän epätoivoisia huutoja?

— Joka potee vaikeaa sairautta, hänellä on suuri voitonmahdollisuus.

— Kun ihminen on tyytyväinen itseensä, hänellä ei ole mitään sanottavaa.

— Hymyile tänä aamuna. Sinua odottaa hyvä päivä.

A. R.

KUUROJEN MM-KILPAILUT MILANOSSA

M. Lepistö voitti 15 km matkalla

Kuurojen MM-kilpailut alkoivat Milanon Arenan stadionilla tiistaina 27. 8. yleisurheilukilpailuilla ja koripallo-otteluilla. Suomalaisten menestys näissä kilpailuissa oli melko hyvä, sillä M. Lepistö voitti 15 kilometrin juoksun verrattain selvästi, minkä lisäksi suomalaiset saivat 2 hopea- ja 1 pronssimitalin Suutarin tullessa toiseksi pituushypyssä ja Kaisanlahden kuulassa sekä Saarikosken kolmanneksi kuulantyönnössä.

Koripalloilussa Suomi kohtasi ensimmäisenä USA:n vahvan joukkueen, joka voitti helposti pistein 57—30. (26—13). Toisessa ottelussa oli Suomen vastassa Jugoslavia, joka hävisi pistein 51—42 (35—25).

Tuloksia:

15 km: 1) M. Lepistö, S u o m i 52,26; 2) Belletier, Ranska 53,16; 3) Reccilungo, Italia 55.,26.

Seivas: 1) Simonenko, N-liitto 350; 2) Suutari, S u o m i 340; 3) Decker, USA 330; 4) Keski-Levijoki, S u o m i 330.

Suomen joukkue Milanon kisojen avajaisissa

Pituus: 1) Simonenko, N-liitto 694; 2) Gouroff, N-liitto 670; 3) Saarikoski, S u o m i 660; 4) Södergård, S u o m i 632.

Kuula: 1) Russel, USA 12,96; 2) Kaisanlehti, S u o m i 12,74.

100 m välierissä Lehti, S u o m i voitti kolmannen erän ajalla 11,6 ja pääsi loppukilpailuun.

1500 metrillä Kuningas, S u o m i karsiutui alkuerissä samoinkuin myös Lehti 400 metrin välierissä.

Koripallotuloksia: Bulgaria—Israel 31—44, Israel—Sveitsi 43—14, Italia—Sveitsi 35—13, Bulgaria—Belgia 22—71, USA—S u o m i 57—30, Ranska—Jugoslavia 39—28, S u o m i—Jugoslavia 51—42, Belgia—Italia 53—50.

Loppupisteet kuurojen MM-kisoista:

Pyöräily: 1) Italia 83 pist.; 2) Englanti 35; 3) Ranska 24.

Naisten voimistelu: 1) Italia 108,09; 2) Bulgaria.

— Miesten voimistelu: 1) Ranska; 2) Bulgaria.

Koripalloilu: 1) USA; 2) Belgia; 3) Italia.

Tennis: 1) Englanti; 2) Tanska; 3) Italia.

Pöytätennis: 1) Unkari 55 pist.; 2) Saksa 47; 3) Romania 42.

Ammunta: 1) Tshekkoslovakia; 2) Jugoslavia; 3) Italia. Vapaakiväärilajit: 1) Tshekkoslovakia; 2) Saksa; 3) Itävalta.

Lentopalloilu: 1) Unkari; 2) Hollanti; 3) Italia.

Jalkapalloilu: 1) Jugoslavia; 2) Italia; 3) Belgia.

Uuinti: 1) Saksa 144 pist.; 2) Unkari 130; 3) Hollanti 42; 4) USA 24; 5) Puola; 6) Tanska; 7) Ruotsi.

Yleisurheilu: 1) Neuvostoliitto 226 pist.; 2) USA 147; 3) Saksa 142; 4) Puola 127; 5) Suomi 57 pistettä.

VAASAN Wellas järjestää seuran virallisen *25-vuotisjuhlan* lauantaina marraskuun 2 p:nä klo 19 Valistustalossa Käsityöläiskatu 6.

Toivotamme kaikki tervetulleiksi. Erikoisesti seuramme entisten »hakamiesten» toivomme saapuvan piristämään juhlaa, josta tulee arvokas.

Vaasan Wellaksen *pikkujoulu* pidetään lauantaina joulukuun 7 p:nä klo 19 Valistustalossa. Tervetuloa, pukkikin on luvannut saapua.

TAMPEREEN Kuurojen Shakkikerho järjestää *kansalliset shakkipelipikakilpailut* Tampereen Kuurojen Yhdistyksessä sunnuntaina lokakuun 20 p:nä klo 10. — Ilmoittautumistilaisuus alkamispäivänä ennen pelien alkamishetkeä.

Lauantaina klo 19 on iltama samassa paikassa.

KUOPION Kuurojen Shakkikerho järjesti shakkiseuraottelun Jyväskylän Kuurojen Shakkikerhoa vastaan elokuun 11 p:nä kuurojen kesäkodissa.

Tulokset: A. Savolainen Kuop. — A. Marttila Jyv. 1 ½—½. T. Oksman Kuop. — P. Jussila Jyv. 0—2. J. Laaksonen Kuop. — Y. Vasama Jyv. 1—1. P. Pärnänen Kuop. — V. Rahkonen Jyv. 2—0. V. Pelli Kuop. — H. Mäkinen Jyv. 2—0. Yhteensä Kuopio 6½ — Jyväskylä 3½ pistettä.

Herra Väinö Rahkonen Jyväskylästä lahjoitti komean kiertopokaalin, johon Kuopion Kuurojen Shakkikerho sai ensimmäisen kiinnityksen.

Lauantai-iltana pelattiin pikaturnaus. Tulokset: 1) A. Savolainen 5 p. 2) J. Laaksonen 4 p. 3) T. Oksman ja A. Marttila 3½ p. 4) P. Jussila ja P. Pärnänen 2 p. 5) V. Pelli 1 p.

60-VUOTISPÄIVÄÄNSÄ vietti leskirouva MARTTA PÖYHÖLÄ heinäkuun 9 p:nä omassa kauniissa osakehuoneustossaan, minkä hän oli hankkinut joku vuosi sitten. Hän on syntynyt Töysässä, käynyt Oulun kuurojenkoulun, solminut avioliiton rautatierakentajan Toimi Pöyhölän kanssa ja asunut miehensä rakentamassa talossa Virroilla siksi kunnes Toimin kuoltua tapaturmaisesti junan alle, muutti Tampereelle ansiotyöhön ja asettui omaan uuteen kotiinsa. Pirteätä ja nuorekasta Marttaa onniteltiin ja muistettiin lahjoilla. Onneksi olkoon!

Ystävien puolesta K. A.

60 VUOTTA täyttää lokakuun 2 p:nä pientilallinen URHO Johannes KAJULA (ent. Keränen) Temmeksen Kärsämän kylässä. Hän on syntynyt samassa pitäjässä. Menetti kuulonsa 10-vuotiaana. Kävi Oulun kuurojen koulua 1911—1916. Koulunsa loputtua työskenteli aluksi kotitalossaan, kunnes naimisiin mentyään perusti oman kodin. Tämän jälkeen hän on ollut työssä 2 vuotta Imatran Voima Oy:n sähkölinjalla Muhos-Hikiä. Ja sen jälkeen monen vuoden ajan maantietöissä TVH:n piirissä, mikä työ ei suinkaan ole vaaratonta kuurolle vilkkaan liikenteen vuoksi. Ei hän työn vaaroja ja vaikeuksia kuitenkaan ole pelännyt. Raittiina ja kunnollisena miehenä hänet tunnetaan ja on hän ollut hyvänä esimerkkinä kotipitäjässään.

60 VUOTTA täyttää lokakuun 7 p:nä emäntä IDA KAUKINEN Pennalan Lankilassa.

50 VUOTTA täyttää lokakuun 12 p:nä rouva KATRI JÄRVINEN Lahdessa.

60 VUOTTA täyttää lokakuun 13 pnä rouva SOLVEIG KARILAS Helsingissä. Lapsuusvuosinaan hän kävi syntymäkaupungissaan Helsingissä opettaja David Hirnin perustamassa kuurojen lastentarhassa. Käytyään Porvoon kuurojenkoulun, opiskeli rouva Karilas porsliinimaalausta ja taidekukkien valmistusta kotikaupungissaan. Porsliinimaalauksesta onkin tullut hänen suurin »hobbynsa», jota hän jatkuvasti harrastaa.

Nuoruusvuosinaan osallistui rouva Karilas Helsingin Kuurojen yhdistyksen ja Urheiluseura Heron

toimintaan. Mentyään v. 1921 avioliittoon kirjaltaja Eino Karilaan kanssa omistautui hän suurimman osan elämästään kodilleen ja perheelleen. Kotityön ja taidekukkaliiketoiminnan ohella häneltä silti riitti aikaa Kuur. Yhd:n Naiskerhon toimintaan. Hän on kuulunut kerhon johtokuntaan lähes 20 vuotta, joista 17 vuotta rahastonhoitajana. Kiitollisuuden osoitukseksi työstään kerhon hyväksi hänet kutsuttiin sen kunniajäseneksi v. 1947. Ystävällisenä ja vaatimattomana ihmisenä hän on saavuttanut arvonannon Helsingin kuurojen keskuudessa.

Laaja ystäväpiiri toivottaa Solveig rouvalle onnea ja jatkuvia voimia elämän taipaleella. A.

50 VUOTTA täyttää lokakuun 22 p:nä rouva HILMA KETTUNEN Joensuussa.

50 VUOTTA täyttää marraskuun 5 p:nä verhoilija ANTTI HÄRMÄ Seinäjoella.

70 VUOTTA täyttää marraskuun 13 p:nä rouva SIGRID VIRMAVIRTA Turussa.

70 VUOTTA täyttää marraskuun 23 p:nä VIHTORI AITTO-OJA Kemissä. Kemin Kuurojen Yhdistyksessä hän on toiminut pitkän aikaa, ollen nykyään yhdistyksen kunniajäsen. Hän on hyvissä voimissa ja työskentelee edelleen itsenäisenä suutarina.

Kokouksia

SEINÄJOEN Kuurojen Yhdistyksen kirkkopäivät alkavat Seurakuntatalossa Seinäjoella sunnuntaina lokak. 13 p:nä klo 10. Näihin tilaisuuksiin ovat lupautuneet papit H. Hyvärinen Oulusta, L. Paunu ja rouva Katri Pitkänen Helsingistä. Kaikki sydämellisesti tervetulleita!

MARTIN LARSSON, Ruotsista, vierailee Turussa torstaina lokakuun 10 p:nä klo 19 ja pitää esitelmän matkastaan Amerikan kuurojen keskuudessa sekä esittää värifilmin Amerikasta Turun kuurojenkoulussa. Tervetuloa arvokkaaseen tilaisuuteen!

Mainittakoon, että Martin Larssonin vierailut muilla paikkakunnilla ovat: perjantaina 11. 10. *Tammisaaressa,* sunnuntaina 13. 10. *Helsingin* Kuurojen Yhdistyksessä, tiistaina 15. 10. *Jyväskylän* seurakuntatalossa, perjantaina 18. 10. *Vaasan* Kuurojenyhdistyksessä ja lauantaina 19. 10. *Pietarsaaressa.* Lähemmin ilmoittavat paikallisten yhdistysten toimihenkilöt.

HÄMEENLINNAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ovat lokakuun 19—20 p:nä Hätilän seurakuntatalossa Tuomelankatu 19, alkaen lauantaina klo 19 ja sunnuntaina klo 13. Puhujina Eino Savisaari ja Emil Mattila.

KARJALAN Kuurojenyhdistys järjestää lauantaina joulukuun 14 p:nä yhdistyksen ompeluseuran myyjäiset Kouvolan seurakuntatalolla ja illalla on yhdistyksen pikkujoulu samassa paikassa.

TAMPEREEN kirkkopäivät kutsuvat kuuroja ja heidän ystäviään Sanan ääreen.

1 p:nä marrask. Perjantaina klo 19.

Lähetysilta Tuomiokirkkoseurakunnan uudessa seurakuntasalissa, Näsilinnankatu 26.

2 p:nä marrask. Pyhäinmiesten päivänä klo 10.

Jumalanpalvelus ja H.P.E. Messukylän kirkossa.

Autot lähtevät Keskustorilta:
Klo 9.15 ja 9.45 Vehmaisten auto
Klo 9.00 ja 9.30 Kangasalan auto
Messukylän kirkolle on matka keskustorilta noin 5 km (10 minuutin matka).

Jumalanpalveluksen jälkeen kirkkokahvit ja päiväjuhla Messukylän seurakuntatalossa

Klo 18 Iltajuhla Tuom. seur. seurakuntasalissa, Näsilinnankatu 26

3 p:nä marrask. sunnuntaina

Klo 12. N.N.K.Y:n kutsukokous heidän uudessa kokoushuoneistossaan, Hämeenpuisto 14

Klo 18. Iltaseurat kuurojen yhdistyksellä.

Päivillä on useita puhujia ja kokouspaikat ovat kaikki uutuuttaan hohtavia.

Tervetuloa mukaan läheltä ja kaukaa!

HKY 1895 HDF

HELSINGIN Kuurojen Yhdistys järjestää tavanmukaisen syysjuhlan esitelmäpäivineen marraskuun 1—3 päivinä yhdistyksen huoneustossa Liisank. 27 A 8. Ohjelma: 1. 11. klo 19.30 filmiesitys. Pääsymaksu 50:—. 2. 11. klo 19 ohjelmallinen illanvietto. Pääsymaksu 100:—. 3. 11. esitelmäilta. Pääsy vapaa. Esitelmäpäivien aikana järjestetään jumalanpalvelus ja mahdollisesti tutustumiskäynnit pääkaupungin nähtävyyksiin. Tervetuloa kaukaa ja läheltä!

LIEKSAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään marraskuun 8—10 p:nä Seurakuntatalolla. Lauantaina on juhla samassa paikassa klo 18.30. Toimittaja Pitkänen Helsingistä on luvannut saapua. On myös muuta ohjelmaa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa!

SAVONLINNAN Kuurot r.y. järjestää esitelmä- ja hartaustilaisuuden marraskuun 9—10 p:nä Puistokadun kansakoululla. Tilaisuus alkaa lauantaina klo 18. Kaikki sydämellisesti tervetulleita.

OULUSSA pidetään Oulun Kuurojen Yhdistys r.y:n 25-vuotisjuhla marraskuun 23—24 p:nä Kuurojentalossa Koskitie 19 a, alkaen lauantaina klo 19. Lähemmin ilmoitetaan seuraavassa lehdessä. Tervetuloa valkeaan Pohjolaan.

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistyksen kirjanpitokurssit pidetään joulukuun 7—8 p:nä omassa talossa, alkaen lauantaina klo 18. Teknikko Jaakko Väisälä ja toimittaja Rurik Pitkänen kutsutaan neuvojiksi. Toivotaan kaikki Savonlinnan, Imatran, Kymen ja muidenkin kuurot runsaalla joukolla opintielle. Hyvä ravintola ja majoitus omassa talossa. Sen jälkeen pikkujoulujuhla. Kaikki tervetulleita!

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Sisustuskomitea järjestää repäisevän hauskan »Syystempauksen» monipuolisella ohjelmalla lokakuun 26 p:nä klo 19 omassa huoneustossaan Liisank. 27 A 8.

»Tempausillan» mottona: Nauru pidentää ikää. Tervetuloa kaikki, ken kynnelle kykenee nauttimaan virkistävän illan ohjelmasta.

VARKAUDEN Kuurojenyhdistyksen 10-vuotisjuhlaa vietetään marraskuun 2 p:nä Työväenopistolla Varkaudessa, alkaen klo 19.

Samassa paikassa on seuraavana päivänä esitelmäpäivä runsaalla ohjelmalla, alkaen klo 12.30.

Tervetuloa kauempaakin! Hyvät puhujat.

VAASAN Kuurojen Yhdistys järjestää raittiusesitelmäpäivän Kuurojen valistustalossa marraskuun 3 p:nä klo 15. Hyvä ohjelma ja ehkä filmiesitys. Tervetuloa Vaasaan!

ROVANIEMELLÄ pidetään kuurojen kokouspäivät marraskuun 16—17 p:nä Rautatien kerhotalolla. Lapin kuurot, tervetuloa omaan kokoukseen Rovaniemelle!

KUOPION Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät ovat marraskuun 16 ja 17 p:nä kuurojenkoululla. Esitelmöitsijöiksi omien voimien lisäksi tulevat Rurik Pitkänen Helsingistä ja Matti Kattainen Tampereelta. Tervetuloa!

JYVÄSKYLÄN Kuurojen Nuorten Kerho järjestää lokakuun 27 p:nä 10-vuotisjuhlan mahdollisesti Vesilinnassa alkaen klo 14. Tervetuloa!

Kotimaasta

USKOLLISIA työntekijöitä. Elokuun 4 p:nä tuli olleeksi 30 vuotta samassa työpaikassa neiti TEKLA HEIKKILÄ Tampereella Attilan kenkätehtaassa tikkaajana. Hän oli aikaisemmin saanut kauppaneuvos Aaltosen 80-vuotispäivän johdosta ansiomitalin ja rahalahjan.

Elokuun 18 päivänä vietettiin tehtailija Aalto'n huvilassa kotiapulaisen neiti MARTTA KINNUSEN 10-vuotisjuhlaa, jossa Martalle ojennettiin 10-vuotisesta uskollisesta palveluksesta kultainen rannerengas. K. A.

KESKUSKAUPPAKAMARIN myöntämän kullatun ansiomerkin 30-vuotisesta uskollisesta työstä on heinäkuun 13 p:nä saanut mm. valjasneuloja EMIL LAINE Lapista T.l. Hän on vuodesta 1926 lähtien jatkuvasti käynyt työssä I. V. Lehtisen nahka- ja valjastehtaassa.

KUOLLEITA. Opettaja MIKKO JOUPPI kuoli Helsingissä elok. 10 p:nä. Hän oli syntynyt 20. 1. 1886 Laihialla. Valmistui opettajaksi 1908 Rauman seminaarista, suoritti kuurojenkoulun opettajapätevyyden ja yliopistollisia tutkintoja. Toimi opettajana Ylistaron Isonkylän koulussa 1908—16, Kuopion kaupungissa 1916—19, Kuopion kuurojenkoulussa 1919—31, Helsingin kaupungin kansakouluissa 1931—54, josta v:sta 1943 alkaen puhevikaisten opettajana. Hän oli Kansak.opettajain Jatko-op. yhdistyksen johtokunnan jäsen ja rahastonhoitaja, Pohjois-Savon raittiuspiirin puheenjohtaja, Koteja Kodittomille Kuopion osaston puheenjohtaja, Kuopion Kuurojen auttajayhdistyksen johtokunnan jäsen ym. Hän oli tunnettu taitavana opettajana ja oli pidetty työtovereitten ja oppilaidensa keskuudessa.

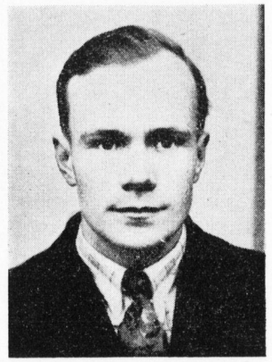

Yllättäen saapui tieto Varkauden kuurojen sekä ystävien keskuuteen MATTI ARMAS ARTISEN siirtymisestä ajasta ijankaikkisuuteen. Heinäkuun 4 p:n aamuna hän nukkui kuolon uneen Varkauden sairaalassa äkillisen sairauden murtamana.

Hän oli syntynyt Suomussalmella 30. 5. 1921, pääsi Oulun kuurojenkoulusta 1938, jonka oli läpikäynyt op. Einar Lautsilan oppilaana.

Heinäkuun 10 p:nä saatettiin Matin tomumaja Luttilan hautausmaalle kuurojen ystävien sekä sukulaisten saattamana. Ruumiinsiunauksen toimitti rovasti Otto Myyryläinen. Omaisten ja ystävien laskemien seppeleiden lisäksi laskettiin Kuurojen Yhdistyksen ja Ahlström Oy:n seppeleet. Hautauksen jälkeen siirryttiin seurakuntasaliin viettämään vainajan muistoa. Elämä oli hänelle lyhyt, sillä aivan äskettäin hän yhdessä vaimonsa kanssa sai uuden asunto-osakkeen, johon muuttivat asumaan joulukuun alusta. Varkauden Kuurojenyhdistyksen jäsenenä hän oli perustamisesta saakka. Hän oli hyvin pidetty ystävien ja sukulaisten keskuudessa. Vainajaa jäivät lähinnä kaipaamaan Helvi o.s. Karppinen ja Maija-Liisa.

ROVANIEMELLÄ sattui heinäkuun 18 pnä klo 23.15 aikaan hukkumisonnettomuus Pullinpuolen uimarannalla. Mainittuun aikaan oli Kemijärveltä kotoisin oleva kuuro työmies LAURI KOLEHMAINEN mennyt uimaan ja kävellyt suoraan syvänteeseen, vajoten heti. Paikalla olleet uimamiehet ryhtyivät häntä heti sukeltamaan, mutta eivät siinä onnistuneet. Todennäköisesti virta oli vienyt hänet mukanaan. Paikalla suoritetut naaraukset ovat olleet tuloksettomia. Lauri Kolehmainen oli syntynyt 3. 4. 1927 Kemijärvellä ja jäi häntä suremaan vaimo ja yksi lapsi.

MIKKELIN Kuurojen Yhdistyksen 20-vuotisjuhlaa vietettiin elokuun 24 p:nä Suomen Nuorisoopistolla Paukkulassa, jonne oli kokoontunut lukuisasti paikkakunnan kuuroja ja toisten yhdistysten edustajia.

Aluksi piti hartaushetken rovasti O. Myyryläinen teol.yliopp. E. Savisaaren avustamana.

Kuurojen laulukuoron esitettyä rouva Toini Hakosen johdolla »Savolaisten laulun» lausui juhlavieraat tervetulleiksi yhdistyksen puheenjohtaja rouva Toini Hakonen, selostaen samalla niitä vaikeuksia, joita nyt 20-vuotiaalla yhdistyksellä on ollut kestettävänään toiminnan alkutaipaleella.

Runon »Koti» lausui rouva Taimi Häyrinen ja juhlapuheen piti toimittaja R. Pitkänen Helsingistä, johdattaen mieliin niitä syitä, jotka kuuroja pakoittavat perustamaan omia yhdistyksiään. Niistä voimakkain on kohtalonyhteyden asettama ja valistuksen kaipuu, koska kuurotkin tarvitsevat ajan tasalla pysyäkseen yhä enemmän tietoa ja taitoa tullakseen hyviksi kansalaisiksi, jotka hyödyttävät myös isänmaataan.

Väliajalla tarjottiin kaikille kahvia voileipineen ja erilaisine leivonnaisineen.

Kuurojen laulukuoro esitti rouva Taimi Häyrisen johdolla »Isänmaan kasvot». Yhdistyksen 20-vuotishistoriikin esitti toimittaja R. Pitkänen, mainiten, että yhdistys voi olla toimintansa tuloksiin tyytyväinen omistaessaan jo oman pienen toimitalon Tenholankadun 29:ssä, joka hankittiin syksyllä 1952. Tässä yhteydessä annettiin maanviljelijä Mikko Häyriselle, joka oli ainoana yhdistyksen perustajajäsenenä ollut johtokunnassa ja aktiivisena toimihenkilönä koko 20 vuoden ajan, Suomen Kuurojen Liiton pronssinen ansiomitali. Kauniin kukkalaitteen sai yhdistyksen puheenjohtaja rouva Toini Hakonen, joka oli ollut johtokunnassa 15 vuotta ja tästä ajasta puheenjohtajana 11 vuotta

Vapaan sanan aikana esittivät liiton ja toisten yhdistysten edustajat onnittelunsa juhlivalle yhdistykselle, minkä lisäksi luettiin adressien ja sähkeitten muodossa saapuneet lukuisat muut onnittelut.

Esitelmän kuurojen kansainvälisestä viittomakielestä piti teol.yliopp. E. Savisaari.

Hupailu »Pyykkipäivänä» päätti illan ohjelman.

Sunnuntaina osallistuivat kuurot yhteiseen jumalanpalvelukseen tuomiokirkossa, jossa tulkkeina toimivat rovasti O. Myyryläinen ja teol.yliopp. E. Savisaari.

Juhlat jatkuivat esitelmäpäivinä edelleen Paukkulassa. Tervehdyspuheen piti rouva Toini Hakonen. Rouva Taimi Häyrinen lausui Lauri Pohjanpään »Ihmisen runon». Herra E. Mattila Kotkasta esitelmöi »Historiasta», E. Savisaari »Kuuroista», E. Mattila »Yhdistystoiminnasta» ja R. Pitkänen »Liikalihavuuden vaikutuksesta terveyteemme».

Kuurojen puolesta ojennettiin opiston talousopettaja rouva Kaasalaiselle kukkia kiitollisuudeksi kaikesta ystävällisyydestä ja vieraanvaraisuudesta, jota kuurot ovat Paukkulan suojissa saaneet nauttia.

Yhteisesti laulettu »Maamme» päätti nämä antoisat juhlat.

PARHAAT KIITOKSET nuorten kesäleirin leirikomitealle ja SKL:n keskushallitukselle virkistävän hauskasta kesäleiristä. Meillä oli leirille mieluisaa yhdessäoloa reippaan leirihengen merkeissä. Kaunis Hämeen kesäinen luonto Viittakiven leiripaikalla ja sieltä saadut hauskat muistot eivät koskaan unohdu.

Toivomme että vastaavanlaisia kesäleirejä järjestetään joka kesä SKL:n toimesta.

Kaikesta kiittäen nuorten kesäleiriläisten puolesta

K. Laukkanen.

Uusia oppilaita Kuurojen ammattikouluun

Turussa toimivaan Kuurojen ammattikouluun on syyskuun 2 päivänä alkaneille kursseille hyväksytty 48 hakijasta seuraavat 20:

Aarre Bergman, Tervola; Keijo Frondelius, Eno; Oili Hänninen, Turku; Reijo Krook, Alavus; Simo Kujala, Halsua; Onerva Lehti, Pori; Timo Luukkainen, Kuopio; Pertti Mikkola, Laukaa; Anitta Nurmela, Merikarvia; Kimmo Näsi, Inari; Eero Pirnes, Haapavesi; Leena Pitkänen, Tervo; Esa Raiskio, Ypäjä; Sulo Rantatalo, Enontekiö; Raimo Rissanen, Kuopio; Tuomo Ryynänen, Pielisjärvi; Osmo Simppala, Sodankylä; Jussi Turunen, Lapinlahti; Eelis Viberg, Lammi ja Eino Ääri, Turku.

Oppilaat sijoitetaan työnharjoitteluun Turun käsityö- ja teollisuuslaitoksiin sekä ammattioppilaitoksiin. Tietopuolinen opetus tapahtuu Turun kuurojenkoulussa.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

62. vuosikerta 1957

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1956 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos

ottaa **puhekoulun käyneitä kuuroja** oppilaiksi **kuurojen maanviljelyskouluun,** joka alkaa 1. 11. 1957.

Hakemukset on laadittuina sosiaalilautakunnasta saatavalle invalidihuoltolomake 1 b. lähetettävä viipymättä koulun osoitteella: **Mäntsälä, Saaren kartano.**

Käyttäkää kirjeenvaihdossanne kuurojen hyväksi kauniita

KIRJEENSULKIJAMERKKEJÄ

Hinta 5:— kpl.

40 merkin arkki 200:—

Myyjiä otetaan.

Yhdistykset ja yksityiset saavat tilata niitä os.:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 - Helsinki

Postisiirtot. 6825

KUUROJEN JOULU

vanha tuttu joululehtemme
ilmestyy taas rikassisältöisenä

Lehtemme kokovuositilaajat saavat sen
ilman muuta postitse. — Mutta . . .

Me tarvitsemme tarmokkaita

myyjiä kaikkialle!

Joululehden myyntituloilla rahoitetaan liittomme toimintaa kaikkien kuurojen hyväksi, joten odotamme jokaisen kuuron omankin etunsa vuoksi myyvän sitä runsaasti paikkakunnallaan tutuille ja tuntemattomille.

Hinta 100 mk — Korotetut myyntipalkkiot!

Tehkää tilaus yhdistyksenne asiamiehen kautta ensi tilassa,
ettei painos loppuisi kesken!

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili 6825

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1957